

Hans' vindingrijke geest is alweer over de teleurstelling heen: ze gaan wandelen naar den singel, waar Sijtje hem beloofd heeft, een aardman-netje te wijzen. Hij speelt spoortreintje. Zijn: tuut . . . tuut klinkt gierend boven de kinderstemmen uit.

„Nu niet meer Hans!” zegt Sijtje. „Nog even de locomotief in de loods!” antwoordt hij. Dan houdt hij op met het schuiven van zijn voeten over de straatsteenen en wandelt hij onberispelijk verder.

De rijtjes van vier kinderen zijn net onregelmatig opzettende golven, die naar een denkbeeldig strand toerollen. Sijtje heeft het gezicht op een symphonie van bloote beentjes. Het is aanbiddelijk, zooals Corry haar voetjes zet, de knietjes een beetje naar binnen. Sijtje betrapt Frans, dat hij opzettelijk op de hielen van zijn voorganger loopt te kuieren. Henkie, die naast Hans in de achterste rij loopt, hangt altijd onmogelijke verhalen tegen Sijtje op, die ze, als het lastige en toch gedulde gezoem van een bromvlieg over zich heen laat gaan.

„Zeg es U!” hoort ze hem tegen Piet Veremans zeggen.

„U!” zegt Piet gehoorzaam, en hij lijkt met zijn voorover gebogen figuurtje nog meer op een kip die steentjes oppikt, dan anders.

„Landru!” triompheert Henkie.

Het regent weer een beetje. De jongens zingen en stampen er bij op de maat:

„Het regent, het zegent,
„De dakies worden nat
Er kwamen twee boerinetjes
Die vielen op d'r gat!”

Anderen varieeren even dichterlijk:

„Er kwamen twee boerinetjes
Die vielen op der billetjes!”

Eigenlijk behooren „gat” en „billetjes” tot de rubriek „vieze” en op school zeer berispelijke woordjes. Maar verschrikkelijk, wat moet Sijtje er om lachen!

Jan de Wit loopt meer achterste voren dan recht in de rij. Het gevolg daarvan is, dat hij eerst met zijn buik de opening van een vuilnisbak sluit. Even verder slaat hij, om niet te vallen, zijn handen in een vollen emmer.

„Je verdiende, dat je er kopje onder in verdween, met je beenen in de lucht!” zegt Sijtje boos. „Ik zou je laten staan!”

Maar ze moet haar gezicht afwenden. Ze ziet hem al!

Henkie beklagt er zich over, dat Anton hem voor „kaffer” heeft uitgemaakt.